

31998L0058

8.8.1998

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

L 221/23

ДИРЕКТИВА 98/58/ЕО НА СЪВЕТА**от 20 юли 1998 година****относно защитата на животни, отглеждани за селскостопански цели**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 43 от него,

като взе предвид предложението на Комисията ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽²⁾,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽³⁾,

като има предвид, че всички държави-членки са ратифицирали Европейската конвенция за защита на животните, отглеждани за селскостопански цели (наречена тук по-долу „Конвенцията“); като има предвид, че Общността одобри освен това тази конвенция с Решение 78/923/ЕИО ⁽⁴⁾ и е депозирила своя документ за одобрение;

като има предвид, че Общността, като договаряща се страна, трябва да въведе принципите, установени в Конвенцията;

като има предвид, че тези принципи включват предоставянето на помещения, храна, вода и грижи, които да съответстват на физиологичните и етологичните нужди на животните, в съответствие с установения опит и научните познания;

като има предвид, че е необходимо освен това Общността да създаде допълнителни разпоредби за единно прилагане на Конвенцията и нейните препоръки и за специфичните правила относно прилагането на настоящата директива;

като има предвид, че Европейският парламент, в своята резолюция от 20 февруари 1987 г. относно политиката за хуманно отношение към животните ⁽⁵⁾, призова Комисията да направи предложение за правила на Общността относно общите аспекти на отглеждането на добитък;

като има предвид, че Декларация № 24, приложена към Заключителния акт към Договора за Европейския съюз призовава европейските институции и държавите-членки, когато изработват и прилагат законодателство на Общността и по-специално Общата селскостопанска политика, да обърнат особено внимание на изискванията за хуманно отношение към животните;

като има предвид, че различията, които биха могли да нарушат условията на конкуренция, пречат на гладкото функциониране на организацията на пазара на животни;

като има предвид, че поради това съществува необходимост да се установят общи минимални стандарти за защита на животните, отглеждани за селскостопански цели, с цел да се гарантира рационалното развитие на производството и да се улесни организацията на пазара за животни; като има предвид, че за тази цел е целесъобразно да се вземат предвид разпоредбите за хуманно отношение към животните, вече определени в правилата на Общността;

като има предвид, че следва да се предприеме сравнително изследване за разпоредбите относно хуманното отношение към животните, приложими в Общността и в определени страни, които не са държави-членки, заедно с оценка на тези разпоредби, с оглед да се определи естеството на бъдещите инициативи на Общността, които целят да елиминират нарушенията на конкуренцията,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

1. Настоящата директива определя минимални стандарти за защита на животните, развъждани или отглеждани за селскостопански цели.

2. Директивата не се прилага за:

- a) животни, живеещи на свобода;
- b) животни, които ще се използват за състезания, различни видове шоу, културни или спортни прояви или дейности;
- v) животни, отглеждани с експериментална или лабораторна цел;
- г) всички безгръбначни животни.

3. Настоящата директива се прилага, без да се засягат специфичните правила на Общността, определени в други документи, и по-специално на Директиви 88/166/ЕИО ⁽⁶⁾, 91/629/ЕИО ⁽⁷⁾ и 91/630/ЕИО ⁽⁸⁾, които продължават да се прилагат.

Член 2

За целите на настоящата директива се прилагат следните дефиниции:

1. „животно“: всяко животно (включително риби, влечуги или амфибии), развъждано или отглеждано за производство на храна, вълна, кожа (със или без косми), или за други селскостопански цели;

⁽¹⁾ ОВ С 156, 23.6.1992 г., стр. 11.

⁽²⁾ ОВ С 337, 21.12.1992 г., стр. 225.

⁽³⁾ ОВ С 332, 16.12.1992 г., стр. 22.

⁽⁴⁾ ОВ L 323, 17.11.1978 г., стр. 12.

⁽⁵⁾ ОВ С 76, 23.3.1987 г., стр. 185.

⁽⁶⁾ Директива 88/166/ЕИО на Съвета от 7 март 1988 г., съобразена с решението на Съда по дело 131-86 (анулиране на Директива 86/113/ЕИО на Съвета от 25 март 1986 г. за формулиране на минималните стандарти за защитата на кокошки носачки, отглеждани в клетки с отопление на батерии (ОВ L 74, 19.3.1988 г., стр. 83).

⁽⁷⁾ Директива 91/629/ЕИО на Съвета от 19 ноември 1991 г. за определяне на минималните стандарти за защита на телетата (ОВ L 340, 11.12.1991 г., стр. 28). Директива, последно изменена с Директива 97/2/ЕО (ОВ L 25, 28.1.1997 г., стр. 24).

⁽⁸⁾ Директива 91/630/ЕИО на Съвета от 19 ноември 1991 г. за определяне на минималните изисквания за защита на свинете (ОВ L 340, 11.12.1991 г., стр. 33).

2. „собственик“ или „гледач“: всяко физическо или юридическо лице или лица, отговарящи за или натоварени да се занимават с животни — независимо дали трайно или временно;
3. „компетентен орган“: компетентният орган по смисъла на член 2, параграф 6 от Директива 90/425/ЕИО на Комисията от 26 юни 1990 г. относно ветеринарните и зоотехническите проверки, приложими при търговията в Общността с определени видове живи животни и продукти с оглед завършване изграждането на вътрешния пазар ⁽¹⁾.

Член 3

Държавите-членки приемат разпоредби, за да гарантират, че собствениците или гледачите ще предприемат всякакви обосновани мерки, за да осигурят хуманно отношение към животните под тяхна грижа и да гарантират, че на тези животни няма да бъде причина излишна болка, страдание или нараняване.

Член 4

Държавите-членки се задължават да гарантират, че условията, при които животните (без риби, влечуги или амфибии) се развъждат или отглеждат, с оглед на вида и степента им на развитие, адаптацията и опитомяването, както и техните физиологични и етологични нужди в съответствие с установената практика и научните познания, отговарят на разпоредбите, формулирани в приложението.

Член 5

1. Комисията изпраща на Съвета всички предложения, които могат да бъдат необходими за еднаквото прилагане на Европейската конвенция за защита на животните, отглеждани за селскостопански цели и, въз основа на научна оценка, всички препоръки, направени съгласно тази Конвенция, както и всякакви други подходящи специфични правила.

2. В допълнение, на всеки пет години и за първи път пет години след датата на влизане в сила на настоящата директива, Комисията — въз основа на опита, който е придобил след прилагането на настоящата директива и най-вече по отношение на мерките, предвидени в параграф 1 и с оглед на техническото и научното развитие, се задължава да представи на Съвета доклад, придружен с всякакви целесъобразни предложения, като се отчетат направените в доклада заключения.

3. Съветът взема решение по тези предложения с квалифицирано мнозинство.

Член 6

1. Държавите-членки се задължават да гарантират, че инспекциите се провеждат от компетентния орган, за да се провери съобразяването им с разпоредбите на настоящата директива. Тези инспекции могат да бъдат извършвани едновременно с проверките за други цели.

⁽¹⁾ ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 29. Директива, последно изменена с Директива 92/118/ЕИО (ОВ L 62, 15.3.1993 г., стр. 49).

2. От дата, която трябва да се определи в съответствие с процедурата, посочена в параграф 3, държавите-членки представят на Комисията доклади за инспекциите, които се изискват съгласно параграф 1. Комисията изпраща на Постоянния ветеринарен комитет обобщения на тези доклади.

3. Най-късно до 1 юли 1999 г. Комисията, в съответствие с процедурата, посочена в член 9, изпраща предложения с оглед хармонизиране на следното:

- a) инспекциите, които се изискват съгласно параграф 1;
- b) формата, съдържанието и честотата на изпращане на докладите, предвидени в параграф 2.

Член 7

1. Когато еднаквото прилагане на изискванията на настоящата директива прави това необходимо, ветеринарни експерти от Комисията могат, в сътрудничество с компетентните органи:

- a) да удостоверят, че държавите-членки отговарят на посочените изисквания;
- b) да направят проверки на място, за да гарантират това, че проверките са направени в съответствие с настоящата директива.

2. Държава-членка, на чиято територия се извършва проверка, се задължава да осигури на ветеринарните експерти от Комисията всяка помощ, която те биха поискали в изпълнение на своите задачи. Резултатът от направените проверки трябва да се обсъди с компетентния орган на съответната държава-членка, преди да бъде изготвен и разпратен окончателният доклад.

3. Компетентният орган на съответната държава-членка се задължава да предприеме всички мерки, които биха били необходими, за да се отчетат резултатите от проверката.

4. Приемат се подробни правила за прилагането на настоящия член, когато е необходимо, съгласно процедурата, определена в член 9.

Член 8

1. Най-късно до 30 юни 1999 г. Комисията изпраща на Съвета доклад относно следното:

- сравнението между разпоредбите относно хуманното отношение към животните в Общността и в страните, които не са държави-членки, които снабдяват Общността,
- областта, в която да се получи по-широк международен прием на принципите на хуманно отношение към животните, установени в настоящата директива, и
- степента, до която целите на Общността във връзка с хуманното отношение към животните могат да бъдат засегнати в резултат на конкуренцията на страните, които не са държави-членки и които не прилагат еквивалентни стандарти.

2. Докладът, посочен в параграф 1, се придружава от всички необходими предложения, които целят да елиминират нарушенията на конкуренцията.

Член 9

1. Когато трябва да бъде следвана процедурата, установена в настоящата директива, въпросът трябва да се отнесе незабавно до Постоянния ветеринарен комитет, създаден с Директива 68/361/ЕИО ⁽¹⁾, наричан по-нататък „Комитетът“, от неговия председател по негова инициатива, или по молба на държава-членка.

2. Представителят на Комисията изпраща на Комитета проект за мерките, които трябва да се вземат. Комитетът представя становище по проекта в рамките на срок, който председателят може да определи в съответствие със спешността на въпроса. Становището се приема с мнозинството, посочено в член 148, параграф 2 от Договора, когато се касае за решения, които се изисква Съветът да приеме по предложение на Комисията. Гласовете на представителите на държавите-членки в рамките на Комитета се претеглят по начина, определен в посочения член. Председателят не гласува.

3. а) Комисията приема предвидените мерки, ако те са в съответствие със становището на Комитета.

б) Ако предвидените мерки не са в съответствие със становището на Комитета или ако не бъде представено никакво становище, Комисията представя незабавно на Съвета предложение, свързано с мерките, които трябва да се вземат. Съветът взема решение с квалифицирано мнозинство.

Ако при изтичането на период от три месеца от датата на неговото сезиране Съветът не предприеме никакво действие, Комисията приема предложените мерки и ги изпълнява незабавно, освен в случаите, когато Съветът е взел с обикновено мнозинство решение срещу посочените мерки.

Член 10

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, включително всички санкции,

необходими, за да се съобразят с настоящата директива, не по-късно от 31 декември 1999 г., освен ако Съветът не вземе различно решение в светлината на доклада, посочен в член 8. Държавите-членки информират незабавно Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Редът и условията на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Въпреки това след 31 декември 1999 г. държавите-членки могат в съответствие с общите правила на Договора да поддържат или прилагат в рамките на своите територии по-стриктни разпоредби за защита на животните, отглеждани за селскостопански цели, различни от разпоредбите, установени в настоящата директива. Държавите-членки информират Комисията за всички такива мерки.

3. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 11

Настоящата директива влиза в сила в деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 12

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 20 юли 1998 година.

За Съвета

Председател

W. MOLTERER

⁽¹⁾ ОВ L 255, 18.10.1968 г., стр. 23.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Персонал

1. За животните следва да се полага грижа от достатъчен на брой персонал, който да притежава подходящи умения, познания и професионална компетенция.

Инспектиране

2. Всички животни, отглеждани в системи от домакинствата, в които хуманното отношение към животните зависи от честото отделяне на внимание от страна на човека, се инспектират поне един път на ден. Животните в другите системи се инспектират на интервали, които да са достатъчни за избягване на каквото и да е страдание.
3. Трябва да има предвидено достатъчно осветление (неподвижно или преносимо), което да позволи животните да бъдат основно инспектирани по всяко време.
4. На всяко животно, което изглежда болно или наранено, трябва незабавно да се обърне подходящо внимание и, когато животното не реагира на тези грижи, да се получи съвет от ветеринарен експерт, колкото може по-бързо. Ако е необходимо болните или наранени животни се изолират в подходящо помещение и, ако това е целесъобразно, със суха удобна постелка.

Водене на документация

5. Собственикът или гледачът на животните води документация за всяко медицинско лечение, което е било назначено, и за броя на смъртните случаи, открити при всяка инспекция.
Когато за други цели се изисква водене на еквивалентна информация, тя също трябва да е достатъчна за целите на настоящата директива.
6. Тази документация се води за период от минимум три години и е достъпна за компетентния орган при провеждане на инспекция или когато се поиска за нещо друго.

Свобода на движение

7. Свободата на движение на всяко животно, с оглед неговия вид и в съответствие с установената практика и научните познания, не трябва да бъде ограничавана по такъв начин, че да предизвика ненужно страдание или нараняване.
Когато едно животно бива непрекъснато или редовно завързвано или затваряно, на него трябва да му се предостави подходящо пространство за задоволяване на физиологичните му и етологични нужди, в съответствие с установената практика и научните познания.

Сгради и помещения

8. Материалите, които трябва да се използват за построяване на помещенията и по-специално за построяването на кошари и оборудване, с които животните могат да влязат в съприкосновение, не трябва да бъдат вредни за животните и трябва да могат да бъдат основно почиствани и дезинфекцирани.
9. Помещенията и съоръженията за животните се построяват и поддържат по такъв начин, че да няма остри краища или стърчащи предмети, които биха могли да причинят нараняване на животните.
10. Циркулацията на въздуха, нивата на запрашеност, температурата, относителната влажност на въздуха и газовата концентрация трябва да се поддържат в рамките на граници, които да не са вредни за животните.
11. Животните, които се отглеждат в сгради, не трябва да бъдат държани нито при постоянна тъмнина, нито да бъдат лишавани от подходящ период на почивка от изкуствената светлина. Когато наличната естествена светлина е недостатъчна, за да отговори на физиологичните и етологични нужди на животните, трябва да се предвиди подходящо изкуствено осветление.

Животни, които не се отглеждат в сгради

12. За животните, които не се отглеждат в сгради, когато това е необходимо и възможно, се осигурява защита спрямо неблагоприятните атмосферни влияния, от хищници и от рискове за тяхното здраве.

Автоматични или механични съоръжения

13. Всички автоматични или механични съоръжения, които са от съществено значение за здравето и хуманното отношение към животните, трябва да бъдат инспектирани поне веднъж дневно. Когато бъдат открити дефекти, те трябва да бъдат отстранени незабавно или, ако това не е възможно, да се предприемат необходимите стъпки за защита на здравето и хуманното отношение към животните.

Когато здравето и хуманното отношение към животните зависи от система за изкуствено вентилиране, трябва да се предвиди и подходяща система в режим на готовност, за да се гарантира подновяването на въздуха така, че да се съхранят здравето и хуманното отношение към животните, в случай че системата откаже, като се предвиди и алармена система, която да сигнализира за отказа на системата. Алармената система трябва да се тества редовно.

Храни, вода и други субстанции

14. Животните трябва да бъдат хранени съгласно пълноценна диета, която да е подходяща за тяхната възраст и животинския вид, и която да им се дава в достатъчно количество, за да ги поддържа в добро здраве и да задоволява техните хранителни нужди. Никое животно не трябва да бъде хранено или поено по начин, нито пък съответната храна или течност да съдържат субстанции, които могат да предизвикат ненужно страдание или нараняване.
15. Всички животни трябва да имат достъп до храната на интервали, подходящи за техните физиологични нужди.
16. Всички животни трябва да имат достъп до достатъчно количество вода или да са в състояние да задоволят нуждите си от поемане на течности по други начини.
17. Съоръженията за хранене и поене трябва да бъдат проектирани, конструирани и разположени по такъв начин, че да се сведат до минимум случаите на замърсяване на храната и водата, и евентуалните вредни последици от съперничеството между животните.
18. На животните не трябва да бъдат назначавани никакви субстанции, с изключение на тези, които се дават с терапевтични или профилактични цели, или с цел зоотехническо третиране, както е определено в член 1, параграф 2, буква в) от Директива 96/22/ЕИО ⁽¹⁾, освен ако в резултат на научни изследвания по отношение на хуманното отношение към животните или въз основа на установената практика не е доказано, че последиците от употребата на тези субстанции не са увреждащи за здравето или доброто състояние на животното.

Осакатявания

19. Докато бъдат приети специални разпоредби относно осакатяванията в съответствие с процедурата, установена в член 5, и без да се засяга Директива 91/630/ЕИО, се прилагат съответните национални разпоредби в съответствие с общите правила на Договора.

Процедури по развъждане

20. Не трябва да бъдат практикувани естествено или изкуствено развъждане или процедури по развъждане, които предизвикат или за които съществува вероятност да предизвикат страдание или нараняване на което и да е от съответните животни.
- Настоящата разпоредба не възпрепятства използването на определени процедури, за които е вероятно да предизвикат минимално или моментно страдание или нараняване, или които биха могли да доведат до необходимост от интервенции, които обаче не биха предизвикали трайно нараняване, в случай че тези процедури са разрешени по силата на националните разпоредби.
21. Никое животно не трябва да бъде отглеждано за селскостопански цели, освен ако не може разумно да се очаква въз основа на неговия генотип или фенотип, че животното може да бъде отглеждано, без това да оказва увреждащо влияние за неговото здраве или добро състояние.

⁽¹⁾ Директива 96/22/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно забрана на употребата в животновъдството на определени вещества с хормонално или тиростатично действие и на бета-агонисти (ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 3).